

Mevrouw Elizabeth (Bets) Oosterom Broere geboren 1916 verteld:

Nadat dat ik met Jacob Oosterom trouwde in 1939 kwam ik vanuit Kralingse veer naar Nieuwerkerk. Met de mobilisatie moest mijn man in dienst, toen de oorlog uitbrak moest hij blijven. Hij was gestationeerd in Leerbroek, soms was hij maanden weg dus zochten mijn schoonvader en ik hem eens op met de fiets. Waren blij elkaar weer te zien, ik was zwanger.

Zij groeven loopgraven, hun legertenten stonden in een boomgaard.

HET BUURTJE

We woonden in het buurtje van Fijan, (zie foto met mij) tussen de 's-Gravenweg en de oude spoorbaan waar wij pal naast woonden, (nu Duinen). Er waren voor de zes huisjes.

De spoorlijn was vaak het doelwit van bombardementen doordat er in Nieuwerkerk een overlaadplaats van de V-1 en V-11 raketten was, en werd door de R.A.F steeds zwaarder onder vuur genomen. We waren erg bang, ook mijn schoonouders!

Zij woonden vlak bij het spoor in een mooi groot huis met rieten dak, op de 's-Gravenweg, schuin tegenover de Hitlandlaan. Ze zijn ze in een leegstaand huisje in Hitland gevlucht.

Mijn schoonvader werkte voor Vente het veevoederbedrijf, zij hadden 12 kinderen.

DOELGEMISTE BOMMEN

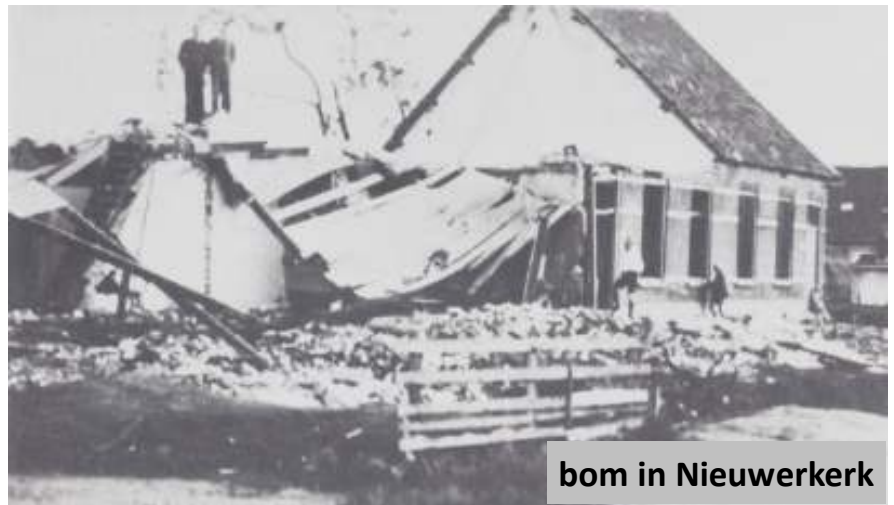
Het was 19 maart 1945. We hoorden weer eens gierende laagvliegende vliegtuigen aankomen, we kropen doodsbang weer onder de tafel en hoorden de bommen vallen. Daarna een geweldige dreun, de ramen en deuren vlogen eruit, buiten hoorden je gillen en vallend puin, alles stond te schudden! Het angstzweet brak je uit maar toen alles stil was ging ik tussen de glasscherven naar buiten en liep naar de 's-Gravenweg waar veel mensen naar toe liepen.

Ik wist niet wat ik zag! het huis van Steenberg was totaal verwoest. De ouders en twee kinderen hadden het niet overleefd.

Ook Marie de Groot, haar dochtertje, mevrouw Kool, Nellie Zanen en mevrouw Bezooien bezweken aan verwondingen. Janus Stuit die naar de vliegtuigen keek werd dodelijk geraakt. En de voorbij fietsende Koos van Herk overleefden het evenmin. In de tuin van dokter Hage vielen twee bommen maar zijn niet ontploft. Ons huis was onbewoonbaar geworden dus gingen we met de kinderen in de schuur wonen naast het leegstaande huis van mijn schoonouders waar ook geen ruit meer in zat. Na die tijd kregen we een huisje in de Huttenbuurt wat ook van de 's-Gravenweg tot het spoor liep, maar dan meer richting Kortenoord.

Margaretha de Groot v.d. Berg oorlogsslachtoffer

bom in Nieuwerkerk

Mevr. Bets Oosterom voor het huisje in het buurtje van Fijan.